

Speise.
महारार्ष m. 1) ein grosser König, — Fürst, ein regierender Fürst, Landesherr. — 2) eine best. Gottheit MAITR. S. 2,9,4 (hier ein Name des Mondes). MIN. GRBJ. 2,14 (°रार्षन्). ĀPAST. Auch Bein. Kubera's und Vishṇu's. — 3) Pl. eine best. Klasse göttlicher Wesen bei den Buddhisten. — 4) *ein Ġina GAL. — 5) *Bein. Maṅḡuḡrī's. — 6) Bez. der Nachkommen des Sectenstifters Valla-bhākārja. — 7) *Fingernagel.
 *महारार्षक m. = महारार्षिक 2).
 *महारार्षचूत m. eine Mango-Art RĪĀN. 11,7.
 *महारार्षकुम m. Cathartocarpus fistula RĪĀN. 9,46.
 *महारार्षफल m. eine Mango-Art RĪĀN. 11,18.
 महारार्षमिश्र m. N. pr. eines Mannes.
 महारार्षाङ्गण (R. ed. Bomb. 2,3,20) und °रार्षाङ्गण (R. Schl. 2,3,19) n. der Hof im Palais eines regierenden Fürsten.
 महारार्षाधिरार्ष m. Kaiser KĪD. 249,11.
 महारार्षिक m. 1) Bein. Vishṇu's Viṣṇus. 98, 40. — 2) *Pl. eine best. Klasse von Göttern.
 महारार्षिणी f. 1) eine regierende Fürstin, Königin. — 2) Bein. der Durgā.
 महारार्षोत्सव m. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 160.
 महारार्ष्य n. die Würde eines regierenden Fürsten.
 महारार्षत्र n. die Zeit nach Mitternacht, Ende der Nacht. Nach Einigen auch Mitternacht.
 महारार्षत्रि f. 1) dass. — 2) die Nacht, in der die Welt vollständig zu Grunde geht. — 3) der achte Tag in der lichten Hälfte des Āḡvina.
 महारार्षत्री f. eine best. Çakti Çiva's VP. 2 1, 104.
 महारार्षायण n. das grosse Rāmājaṇa.
 महारार्ष्य m. ein lautes Geschrei 186,7.
 महारार्ष्य 1) m. Pl. die Mahratten. — 2) f. ई a) die mahrattische Sprache. — b) ein best. Gemüse. — c) *Commelina sativifolia RĪĀN. 4,108. — 3) n. ein best. Metrum.
 महारार्ष्यक 1) Adj. (f. °रार्षिका) mahrattisch. — 2) m. Pl. die Mahratten.
 महारार्ष्यीय Adj. (f. रार्षी) mahrattisch.
 *महारार्ष्य m. ein der Mollia Bukayun verwandter Baum RĪĀN. 9,13.
 महारार्ष्य und °रार्ष्य Adj. sehr schmerzhaft.
 महारार्ष्य 1) m. eine Form Çiva's. — 2) f. रार्षी eine Form der Durgā HEMĀDAS 1,63,13. — 3) f. ई desgl. Richtig wohl °रार्षी.

महारार्ष्यप्रयोगपद्धति f. Titel eines Werkes BUNNELL, T.
 महारार्ष्य m. eine Antilopenart.
 महारार्ष्य 1) Adj. gross von Gestalt (Çiva). — 2) m. eine best. Weltperiode (buddh.). — 3) f. रार्षी N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā.
 *महारार्ष्यक n. eine Art Schauspiel.
 महारार्ष्यिण् Adj. gross von Gestalt.
 महारार्ष्यित् Adj. samenreich (Çiva).
 महारार्ष्यिग m. eine gefährliche Krankheit.
 महारार्ष्यिगिण् Adj. eine gefährliche Krankheit habend.
 *महारार्ष्य eine best. Pflanze.
 महारार्ष्यमन् 1) Adj. stark behaart am Körper (Çiva). — 2) m. N. pr. a) eines Fürsten. — b) *eines buddhistischen Oberhauptes (*रार्षम gedr.).
 महारार्ष्यमश Adj. stark behaart.
 महारार्ष्यद्र 1) Adj. (f. रार्षी) überaus furchtbar. — 2) f. ई eine Form der Durgā.
 महारार्ष्यर्व 1) m. eine best. Hölle ÇAKK. zu Arr. UP. S. 182. — 2) n. Name eines Sāman.
 महारार्ष्यरिण् m. N. pr. eines Dāmons.
 महारार्ष्यर्ध 1) Adj. a) kostbar, werthvoll. — b) kostspielig, theuer BILAN. 281,14. — 2) *m. Perdix chinensis.
 महारार्ष्यर्था f. Kostbarkeit, hoher Werth.
 महारार्ष्यर्ध्व Adj. (f. रार्षी) von prächtiger Gestalt.
 महारार्ष्यर्ध्व Adj. = महारार्ष्यर्ध 1) a). Nom. abstr. °ता f.
 महारार्ष्यर्ध्विण् Adj. stark flammend.
 महारार्ष्यर्ध्विण् m. 1) Ocean. °निपानविद् Adj. Beiw. Çiva's. — 2) Pl. N. pr. eines Volkes. — 3) Titel eines Werkes.
 महारार्ष्यवर्कर्मवियाक m. Titel eines Werkes BUNNELL, T.
 1. महारार्ष्य m. eine grosse Sache, Grosses.
 2. महारार्ष्य 1) Adj. (f. रार्षी) a) reich. — b) bedeutsam, gewichtig. — 2) m. N. pr. eines Dānava. — 3) n. Bez. des Mahābhāshja.
 *महारार्ष्यक Adj. werthvoll.
 महारार्ष्यर्था f. Inhaltsschwere (einer Rede).
 महारार्ष्यप्रकाश m. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 481.
 महारार्ष्यमञ्जरी f. desgl. ebend. No. 483. fgg.
 महारार्ष्यवत् Adj. sehr bedeutungsvoll, — bedeutungsvoll.
 *महारार्ष्यक n. wilder Ingwer.
 *महारार्ष्य m. eine best. Pflanze.
 महारार्ष्यर्ध्व n. eine best. hohe Zahl, 1000 Millionen.
 *महारार्ष्य P. 6,2,90.
 महारार्ष्यर्ध्व 1) Adj. werthvoll, köstlich, prächtig. —

*n. weisses Sandelholz RĪĀN. 12,6.
 महारार्ष्यमी f. 1) die grosse Lakshmi, Nārājaṇa's Çakti. Wird auch mit der Durgā und der Sarasvatī identificirt; desgleichen Name der Dākshajāni in Karavira. — 2) Bez. eines dreizehnjährigen nicht menstruirenden Mädchens, welches bei der Durgā-Feier diese Göttin darstellt. — 3) ein best. Metrum. — 4) N. pr. eines Frauenzimmers.
 महारार्ष्यमीकल्प m. Titel eines Werkes OPP. Cat. 1.
 महारार्ष्यमीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha.
 महारार्ष्यमीरलकोश m. Titel eines Werkes.
 महारार्ष्यमीविलास m. ein best. medicinisches Präparat Mat. med. 79.
 महारार्ष्यमीव्रत n. eine best. Begehung.
 महारार्ष्यमीस्तोत्र n. Titel zweier Stotra BUNNELL, T.
 महारार्ष्यम 1) m. a) *Kloster. — b) *Wallfahrtsort. — c) *die Allseele. — d) ein best. Halbmonat. — e) N. pr. a) einer Oertlichkeit Viṣṇus. 83,18. — b) eines Mannes. — 2) f. रार्षी ein best. heiliger Tag. — 3) (wohl n.) Name eines Liṅga.
 महारार्ष्यमहापद्धति f. Titel eines Werkes BUNNELL, T.
 महारार्ष्यमासा f. N. pr. eines Frauenzimmers.
 *महारार्ष्यकटी f. eine Achyranthes-Art.
 1. महारार्ष्यङ्ग n. 1) ein grosses Liṅga. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit.
 2. महारार्ष्यङ्ग Adj. ein grosses männliches Glied habend (Çiva).
 महारार्ष्यलामरस्वती f. eine Form der Göttin Tārā.
 महारार्ष्यगिपद्धति f. Titel eines Werkes.
 *महारार्ष्यघ und *लोघ m. eine Symplocos-Art.
 *महारार्ष्यमन् m. N. pr. eines buddh. Oberhauptes (°लोम gedr.).
 *महारार्ष्यल m. Kröhe RĪĀN. 19,89.
 *महारार्ष्यल n. Magneteisen RĪĀN. 13,37.
 महारार्ष्यवृष Adj. von edler Familie.
 महारार्ष्यकाश Adj. geräumig KAUC. 24.
 महारार्ष्यकर्त 1) Adj. grossmächtig. — 2) m. N. pr. eines Dānava.
 महारार्ष्यवत्स Adj. breitbrüstig (Çiva).
 महारार्ष्यवत्सक Adj. töl n. ein mit vielerlei Species gemischtes Oel zu Heilzwecken.
 महारार्ष्यवृत्तिण् Adj. überaus breit (nach ŚL.).
 महारार्ष्यवपिण् m. ein grosser Kaufmann.
 महारार्ष्यवद् m. Verkünder des Grossen, d. i. des hauptsächlichsten vedischen Wissens.